Starożytne, pełne światła i głęboko aktualne święto, które uczy nas rozpoznawać Chrystusa, ofiarować się wraz z Nim i żyć jak dzieci Światłości pośród świata.

---

1. Co naprawdę celebrujemy w Święto Ofiarowania Pańskiego?

Każdego roku, **2 lutego**, Kościół obchodzi jedno z najpiękniejszych — a paradoksalnie także najbardziej zapomnianych — świąt roku liturgicznego: **Ofiarowanie Pańskie**, znane powszechnie jako **Matki Bożej Gromnicznej**.

Nie jest to ani drugorzędne nabożeństwo, ani jedynie tradycja folklorystyczna. To **święto chrystologiczne, maryjne i głęboko eschatologiczne**. Spotykają się w nim:

- **Dzieciństwo Jezusa**, jeszcze kruche i milczące
- Wierne wypełnienie **Prawa Mojżeszowego**
- **Publiczne objawienie** Mesjasza w Świątyni
- Prorocza zapowiedź **Krzyża i Odkupienia**
- Oraz centralny symbol całego życia chrześcijańskiego: **Światło**

Święto Ofiarowania Pańskiego zamyka okres Bożego Narodzenia, jak ostatni blask, który oświetla wszystko, co nastąpi później.

---

2. Podstawa biblijna: obiecane Światło wchodzi do Świątyni

Główne wydarzenie opisuje Ewangelia według św. Łukasza:

> *„Gdy upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Dziecię do Jerozolimy, aby je przedstawić Panu”*
> *(Łk 2,22)*

Dokonują się tu **trzy głęboko teologiczne akty**:

a) Ofiarowanie Pierworodnego

Zgodnie z Prawem (por. Wj 13,2), każdy pierworodny syn należał do Boga. Maryja i Józef, choć wiedzą, że to Dziecię **jest Bogiem**, z pokorą poddają się Prawu.

 Bóg pozwala się ofiarować przez człowieka.
 Stwórca wchodzi do Świątyni jako stworzenie.

b) Oczyszczenie Maryi

Maryja nie potrzebowała oczyszczenia. Nie było w Niej grzechu. A jednak staje jak jedna z wielu.

 Tu objawia się serce Dziewicy:
pokora, posłuszeństwo i solidarność z grzesznikami.

c) Spotkanie z Symeonem i Anną

Symeon bierze Dziecię na ręce i wypowiada jedną z najwznioślejszych modlitw w historii:

> *„Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju… bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, światło na oświecenie pogan”*
> *(Łk 2,29–32)*

Tu rodzi się wielki tytuł tego święta:
 Chrystus — Światłość świata

---

3. Dlaczego święci się świece?

Tradycja błogosławienia świec nie jest późniejszym dodatkiem: **jest żywą katechezą**.

Świeca symbolizuje:

- **Chrystusa**, prawdziwe Światło

- **Wiarę**, która rozprasza ciemności
- **Chrześcijanina**, powołanego do tego, by spalać się z miłości

Wosk pali się powoli. Nie czyni hałasu. Nie broni się. Daje światło, spalając samego siebie.

 Takie powinno być życie chrześcijańskie.

Dlatego przez wieki chrześcijanie przechowywali poświęcone świece:

- Na chwile zagrożenia
- Przy konających chorych
- Podczas burz, wojen i kryzysów

Nie z przesądu, lecz jako **znak zaufania Światłu, które nigdy nie gaśnie**.

---

4. Niewygodne proroctwo: miecz i Krzyż

Święto Ofiarowania Pańskiego nie jest świętem „słodkim”. Symeon ostrzega Maryję:

> *„Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu… a Twoją duszę miecz przeniknie”*
> *(Łk 2,34–35)*

Po raz pierwszy jasno pojawia się tu **cień Krzyża**.

 Światło nie usuwa cierpienia
 Oświeca je i odkupuje

Od tego dnia Maryja wie, że Jej macierzyństwo będzie **współodkupieńcze**, ciche i bolesne.

---

5. Aktualność teologiczna dziś: dlaczego to święto jest bardziej aktualne niż kiedykolwiek?

Żyjemy w czasach:

- Zamętu moralnego
- Ciemności duchowej
- Nieustannego hałasu
- Rozwodnionej wiary i relatywizmu

Święto Ofiarowania Pańskiego przypomina nam trzy pilne prawdy:

1. Chrystus pozostaje jedynym Światłem

Nie jednym z wielu.
Nie kolejną opcją duchową.
 Jedynym, które nie zwodzi.

2. Wiary się nie dziedziczy — wiarę się ofiaruje

Maryja i Józef **ofiarowują** Jezusa.
Dziś wielu rodziców **nie ofiarowuje dzieci Bogu**.

 Opóźniane chrzty
 Wychowanie bez wiary
 Lęk przed „narzucaniem”

To święto pyta nas wprost:
Do kogo należą twoje dzieci?

3. Autentyczna wiara zakłada ofiarę

Nie ma światła bez Krzyża.
Nie ma wygodnego chrześcijaństwa.

---

6. Praktyczny przewodnik teologiczno-duszpasterski, jak dziś przeżywać to święto

I. W życiu osobistym

1. Odnów swoje ofiarowanie Bogu
Powtarzaj w sercu:

> *„Panie, wszystko, czym jestem i co posiadam, należy do Ciebie”.*

Czyń to świadomie, nie mechanicznie.

2. Zbadaj swoje strefy ciemności

- Ukryte grzechy
- Urazy
- Letniość
- Lęki

Chrystus nie potępia ciemności: **przenika je swoim Światłem**.

II. W życiu rodzinnym

3. Ofiaruj duchowo swoją rodzinę
Nawet jeśli twoje dzieci są już dorosłe, ofiaruj je Bogu w modlitwie.

Dawna praktyka:

- Zapalenie poświęconej świecy
- Wspólna modlitwa *Nunc Dimittis* lub Ojcze nasz
- Prośba o ochronę i wierność

4. Przywróć widzialne znaki wiary
Wiara, której nie widać, słabnie.

 Krzyże
 Świece
 Błogosławieństwa w domu

III. W życiu wspólnotowym i społecznym

5. Bądź światłem bez pychy
Nie przez narzucanie, lecz przez **świadectwo**:

- Spójność życia
- Miłosierdzie
- Prawdę bez przemocy

6. Nie bój się być „znakiem sprzeciwu”
Chrystus nim był. Kościół zawsze nim będzie.

 Nie każde odrzucenie jest porażką
 Czasem jest wiernością

---

7. Maryja — Kobieta, która niesie Światło

Maryja w tej scenie nie mówi.
Nie tłumaczy.
Nie domaga się niczego.

 Ofiaruje, oddaje i zachowuje wszystko w swoim sercu.

Uczy nas, że:

- Dojrzała wiara nie potrzebuje rozgłosu
- Prawdziwa pobożność zawsze prowadzi do Chrystusa
- Najczystsze światło to to, które odbija, a nie oślepia

---

8. Zakończenie: co ty zrobisz ze Światłem?

Święto Ofiarowania Pańskiego nie jest tylko kolejną uroczystością.
To **bezpośrednie pytanie skierowane do duszy**:

 Czy rozpoznajesz Chrystusa, gdy pokornie wchodzi w twoje życie?
 Czy Go ofiarowujesz — czy zawłaszczasz?
 Czy pozwalasz, by Jego Światło odsłoniło także twoje cienie?

Jak Symeon, tylko ten, kto czeka, modli się i wytrwa, może na końcu powiedzieć:

> *„Moje oczy ujrzały Twoje zbawienie.”*

Niech to święto nie będzie jedynie zapaloną świecą…
lecz życiem, które płonie, oświeca i oddaje się. †